

Jagen

is een **O** ambacht,
een way of life

Limburg telt momenteel iets meer dan geregistreerde 2.000 jagers. Een van hen, Hubert Stassen uit Tungalroy, is als telg uit een echte jagersfamilie bevoorrecht dat hij in totaal zo'n 950 ha ter beschikking heeft als jacht- en zorggebied. "Jagen is een ambacht, een way of life. Mensen hebben het idee dat jagers alleen maar met schieten bezig zijn. Juist niet. Het gaat zich om respect voor de natuur en de dieren die daar leven."

TEKST: FRANS VAN TUEL | FOTO'S: JEAN-PIERRE GEUSENS

“WE ZIJN GROENE DIENSTVERLENERS GEWORDEN EN GAAN DAAR VERANTWOORDELIJK MEE OM.”

LIEFHEBBERIJ

Het traditionele jachtseizoen is momenteel in volle gang. Tot eind december mag gejaagd worden op onder meer konijn, haas, duif, eend of fazant. Maar van een echt jachtseizoen is heden ten dage geen sprake meer. “Een moderne jager is eigenlijk 365 dagen bezig met zijn veld. Niet enkel met het jagen, maar meer met schade inventariseren, tellingen van diersoorten, snoeiwerkzaamheden en een beter biotoop creëren.” Het jachtterrein dat Hubert samen met een collega-jager beheert, ligt tussen Weert en de Belgische grens. In het gebied, waarvan de percelen eigendom zijn van boeren, particulieren en natuurorganisaties, komen ook diersoorten voor als (konijnen,) vossen, reeën en wilde zwijnen. Dat het onderhoud veel tijd kost en bijna een tweede baan is, vindt Hubert niet erg. “Het is een grote liefhebberij en dat hoort erbij.”

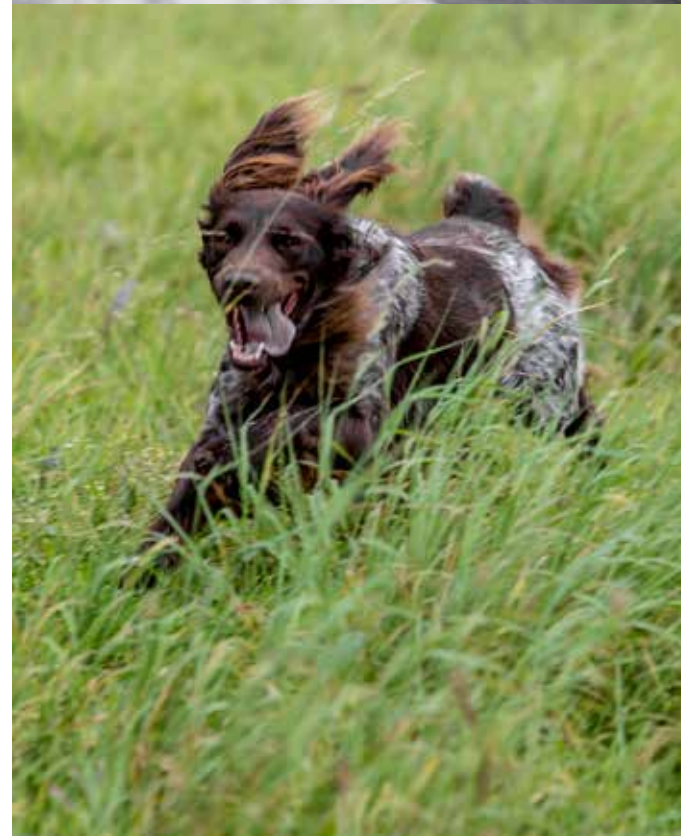
VEILIGHEID

Jager word je niet van vandaag op morgen. Je moet aan een aantal voorwaarden voldoen om een jachtakte te verkrijgen. Zo moet een beginnend jager de jachtopleiding succesvol afronden. Met name het aspect veiligheid en omgang met het wapen is ontzettend belangrijk. Daar zakt bijna de helft op.” Volgens

de wetgeving moet je minimaal 40 ha tot je beschikking hebben om zelfstandig te mogen jagen. Tenslotte is een specifieke jachtverzekering een vereiste. In onze provincie zijn veel (jonge) jagers die geen eigen jacht- of verzorgingsgebied hebben en dus op een wachtlijst staan. Hubert vindt het belangrijk dat ook zij worden betrokken bij de jacht. “We moeten hen koesteren en zeker niet vergeten, omdat daar heel gedreven mensen tussen zitten. Met het mentorproject van de Jagersvereniging willen wij beginnende jagers koppelen aan ervaren jagers om zo het ambacht door te geven.”

RESPECT

Er gelden een aantal regels in de jachttraditie, die de jager in acht dient te nemen. Zo toont een jager respect voor het wild dat hij schiet. Voordat hij de trekker overhaalt, moet hij de intentie hebben het dier in één keer de doden en niet onnodig te laten lijden. Ook moet een jager niet zomaar elk dier in een groep schieten. “Stel dat we een grote groep wilde zwijnen moeten schieten, dan gaat de voorkeur uit naar de jonge exemplaren. Je kunt niet de moeder weghalen bij de jonkies. Dat zullen we ook echt niet doen.” Een dier dat is geschoten, wordt met alle egards

“MENSEN HEBBEN SNEL EEN MENING KLAAR, ZONDER ZICH TE VERDIEPEN IN HET VERHAAL.”

behandeld, maar emoties over de schoonheid van het dier, worden niet onder stoelen of banken gestoken. Na afloop van de jacht wordt door de jagers het wild ontweid. Dit houdt in dat de ingewanden worden verwijderd en het zuivere karkas overblijft. Het wild wordt vervolgens verdeeld onder de jagers en drijvers. Wanneer er meer wild is geschoten, gaan de dieren voorzien van een certificaat de handel in. De Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging faciliteert het contact tussen jagers en de horeca. Hierbij is altijd terug te leiden, wie het dier geschoten heeft en op welk jachtterrein.

TOENAME VAN OVERLAST WILD ZWIJN

De moderne technologie heeft ook in de jacht z'n intrede gedaan. Op beelden van (mobiele) warmte- of nachtzichtcamera's zien jagers welke dieren zich ophouden in het gebied. De camera's worden ook ingezet bij het tellen van de diverse diersoorten die in het gebied leven. Een diersoort die de laatste jaren in onze provincie vaker wordt geteld en voor veel overlast zorgt, is het wild zwijn. Volgens de wet mochten deze dieren alleen in Nationaal Park De Meinweg leven en af en toe brak er wel eens een exemplaar uit. Sinds 2000 is het aantal zwijnen dat jaarlijks buiten dit gebied geschoten is, gestegen van een kleine tien tot naar verwachting in 2018 boven duizend stuks. De zwijnen zijn ook afkomstig uit Oost-Brabant en Natuurgebied Kempen~Broek. “Dit is een enorm gebied en de zwijnen komen naar onze landbouwgronden. Dat

is een gedekte tafel en zo komen dus ook de problemen met wildschade. Dan komen wij weer in actie.” Jachtverenigingen in de provincie hebben intensief contact met elkaar wat betreft de aanpak van de wilde zwijnen. “De zwijnen raken we nooit meer kwijt, maar door onze inzet proberen we de schade voor boeren en grondbezitters te beperken tot een acceptabel niveau.”

GOED OVERLEG TUSSEN JAGERS EN VERENIGINGEN

Jagers en jachtverenigingen hebben niet alleen onderling goed contact, maar ook met organisaties zoals bijvoorbeeld Limburgs Landschap, Natuurmonumenten of Staatsbosbeheer. Dit houdt in dat gesproken wordt over gezamenlijke tellingen, het respecteren van bepaalde rustgebieden waar niet gejaagd mag worden of waar wel geschoten mag worden in het kader van populatiereductie en verkeersveiligheid. Mensen vinden het leuk dat in ons land reeën en wilde zwijnen rondlopen, maar realiseren zich ook dat de dieren overlast veroorzaken of ziekten overbrengen op vee van de boeren. Dat is niet altijd zo geweest. “Jacht is een complexe materie. Mensen hebben snel een mening klaar, zonder zich te verdiepen in het verhaal. In tegenstelling tot begin jaren tachtig, toen de jacht in een verdomhoekje zat, voelen mensen zich nu maatschappelijk meer betrokken bij de jacht. “We hebben een moeilijke tijd gehad, maar de mensen hebben ons steeds harder nodig. We zijn groene dienstverleners geworden en gaan daar verantwoordelijk mee om.” Stassen is bestuurslid van het provinciaal Faunabeheer. Een instantie die zich bezig houdt met jacht, beheer en het voorkomen en bestrijden van belangrijke schade veroorzaakt door inheemse diersoorten. Door het opstellen van het Faunabeheerplan streeft Faunabeheer er naar op gecoördineerde wijze uitvoering te geven aan deze taken. Sinds dit jaar zijn de Milieufederatie, Dierenbescherming en Natuurhistorisch Genootschap intensief betrokken bij het overleg. “Door open kaart te spelen en zo breed mogelijk overleg te plegen, zit het wel snor met de jacht in de provincie.” ■